

Shmini: The people closest to Hashem – Nodov and Avihu! So let's emulate them. (Part 1)

By: Rabbi Levi Y. Garelik

Also:

1. Why did Nodov and Avihu die?
2. Bottom line: did Nodov and Avihu sin?
3. Why did Moshe Rabeinu say that Nodov and Avihu are greater than Moshe and Aharon?
4. What was the misconception?
5. Is a person supposed to be totally "Botul" (nullified) for Hashem, or must he use his own intellect?
6. How do we emulate Nodov and Avihu?
7. What is the proper approach to "reaching out" in spreading Yiddishkait?

Based on Likutei Sichos Vol. 12 pages 49-56 and others

* * *

מיוסד על לקוטי שיחות חלק יב ע' 49-56 ועוד

המקורות:

לספר קצת רקע מה קרה "ביום השמיני", השראת השכינה וכו'

1. שמיני י, א: ויקחו בני אהרן, נדב ואביהוא איש מחתתו, ויתנו בהן אש ושימו עלי' קטורת ויקריבו לפני ה' אש זרה, אשר לא צוה אותם.

2. פסוק ב: ותצא אש מלפני ה' ותאכל אותם וימותו לפני ה'.

3. פסוק ג: ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר ה' לאמר בקרובי אקדש I will be sanctified through those that are my closest ועל פני כל העם אכבד and I will be glorified to the whole nation **רש"י:** הוא אשר דיבר ה' – היכן דיבר? ונועדתי שמה לבני ישראל I will

I will be sanctified through my glory **ונקדש בכבודי** convene with the Yidden (תצוה כט, מג), **אל תקרי בכבודי אלא במכובדי**, אמר לי' משה לאהרן, אהרן אחי יודע הייתי שיתקדש הבית במיודעיו של מקום, והייתי סבור או בי או בך, עכשיו רואה אני שהם גדולים ממני וממך.

4. פסוק ח: וידבר ה' אל אהרן לאמר יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך בבואכם אל אוהל מועד.

עד כאן הסיפור.

נחזור לפסוק שלנו:

5. רש"י על פסוק ב: ותצא אש – רבי אליעזר אומר לא מתו בני אהרן אלא על ידי שהורו הלכה בפני משה רבן. רבי ישמעאל אומר שתויי יין נכנסו למקדש. תדע, שאחר מיתתן הזהיר הנותרים שלא יכנסו שתויי יין למקדש. משל למלך שהי' לו בן בית וכו' כדאיתא בויקרא רבה.

* * *

נשאלות פה כמה שאלות:

א. בפסוק כתוב מפורש למה מתו (כי הקריבו אש זרה)? למה רש"י כותב טעמים אחרים?

ב. השאלה של רש"י היא למה מתו – אז למה אינו מעתיק המילה "וימותו"?

ג. למה מביא שני פירושים? [להסביר הכלל בזה]

ד. למה מביא השמות ר' אליעזר ור' ישמעאל?

ה. למה רש"י צריך להביא משל? מה לא מובן שצריך משל?

ו. למה מביא רק החלק הראשון של המשל?

* * *

והביאור, כרגיל, זה במילה אחת:

למה מעתיק רש"י התיבות "ותצא אש"? הי' צריך להעתיק וימותו! כי פה טמון כל הסיפור.

מה כתוב לפני זה?

6. פרק ט פסוק כג: ויבא משה ואהרן אל אוהל מועד ויצאו ויברכו את

העם וירא כבוד ה' אל כל העם [לספר מה שכותב רש"י].

7. פסוק כד: ותצא אש מלפני ה', ותאכל על המזבח את העולה ואת החלבים, וירא כל העם וירונו sang praises ויפלו על פניהם.

היינו שכשהקב"ה "אוהב" את הקרבן, משתמשת התורה בלשון "ותצא אש מלפני ה'" משא"כ, בזמנים אחרים, ולדוגמא:

8. וירא יט כד: וה' המטיב על סדום ועל עמורה גפרית ואש מאת ה' מן השמים.

במילא נשאלת שאלה עצומה: איך ייתכן שהן העבודה של אהרן והן העבודה של נדב ואביהו פעלו השראת השכינה, **באותה מידה ממש!** ולכן מפרש רש"י – אין הכי נמי, הם לא מתו מפני ההקרבה אלא טעמים אחרים.

9. לקוטי שיחות כאן (בס"ב): וזהו שהכריחו לרש"י לפרש שגם "ותצא אש" האמור במיתת בני אהרן הוא ענין של (מעין) השראת השכינה, גילוי של קדושה: כשם שע"י עבודת אהרן בא הגילוי ד"ותצא אש.." – כמו כן ע"י עבודת הקטורת של בני אהרן בא הגילוי ד"ותצא אש" – אלא משום שהי' חסרון (לפי ערכם ומעלתם) **באופן הנהגתם** בעבודה זו, לכן: "ותאכל אותם וימותו", אבל העבודה כשלעצמה, היתה עבודה קדושה.

אז למה טאקע מתו, הרי ההקרבה היתה "בסדר"?

מתרץ רש"י: כי הורו הלכה בפני משה רבן.

עצם העבודה היתה כשרה, אלא "אשר לא צוה **אותם**", ולכן מתו.

ולכאוף עדיין אינו מובן: וכי בשביל שהורו הלכה בפני משה מגיע להם מיתה?

מתרץ רש"י שזה דברי "ר' אליעזר":

10. ברכות כז, ב: (אמר ר' אליעזר).. האומר דבר שלא שמע מפי רבו גורם לשכינה שתסתלק מישראל.

ועפ"ז מובן למה נענשו בעונש כ"כ חמור.

* * *

אבל א"כ אינו מובן לאיך גיסא:

אם הם גרמו שהשכינה תסתלק – איך כתוב כאן "ותצא אש" שזהו השראת השכינה?

ולכן מביא רש"י הפירוש השני, ששתויי יין נכנסו למרות שעדיין לא נצטוו ע"ז,

* * *

אבל לכאורה נשאלת שאלה עצומה:
הרי עדיין לא נצטוו על זה, ולמה נענשו?
ע"ז מביא רש"י המשל:

11. ויקרא פי"ב, א: משל למלך שהי' לו בן בית נאמן, מצאו עומד על פתח חנויות, והתיז את ראשו בשתיקה, ומינה בן בית אחר תחתיו, ואין אנו יודעים מפני מה הרג את הראשון, אלא ממה שמצווה את השני ואמר לא תיכנס בפתח חנויות אנו יודעים שמתוך כך הרג הראשון.

והיות עליהם נאמר "בקרובי" אקדש, דהיינו שהם "בני בית" של הקב"ה, הרי, שאפילו אם לא נצטוו, היו צריכים לדעת **מעצמם** שלא ישתו.
הגם שלכאור' יכולים לשאול, למה מגיע להם. הרי זה חטא **כל כך קטן!**
מסביר רש"י, שזה נאמר ע"י ר' ישמעאל:

12. חולין מט, א: ר' ישמעאל כהנא מסייע כהני. **רש"י:** תמיד הוא עוזרן ומקיל להם.

דהיינו, שכדאי לו" להקטין" החטא של נדב ואביהו אפי' אם זה לא מתאים כ"כ עם הפשוטו של מקרא.

אבל לכאור' עדיין אינו מובן:

בפסוק כתוב "ויקריבו אש זרה" דהיינו שהמיתה קשורה עם מה שהם **עשו**, ולא א זייטיקע זאך (שתויי יין)?

ולכן מביא רש"י הפירוש הראשון.

[כאן ישנו ענין בהלכה, אבל זה בפעם אחרת]

* * *

So why is the Torah telling us all of this? Is it in the **defense** of Nodov and Avihu or is it something negative? And if negative, why is the Torah telling it to us? Also - the Rebbe taught us that when Rashi brings two pirushim it is two steps in Avidas Hashem, so what is it here? Here comes the punchline -

13. לקוטי שיחות כאן ס"ו: עם היות שמדריגתם של נדב ואביהו היתה נעלית ביותר, ועד כדי כך שאמר משה לאהרן: "שהם גדולים

ממני וממך" ... בכל זאת, נענשו בעונש חמור ביותר, בגלל העדר ה"ביטול" **הראוי לרבם** – הורו הלכה בפניו...

14. ומזה – שלא יאמר אדם מישראל: למדן אני ותלמיד חכם הנני, ואיך אהי' בטל לרב... והלא בכוחי להורות בעצמי! -

15. כי מי לנו גדול כנדב ואביהו, ובכל זאת זה הי' כל חטאם, "לא מתו בני אהרן אלא ע"י שהורו הלכה בפני משה רבן", ועד כדי כך שזה נוגע לא רק להם, כי אם שגורם להיפך הענין של גילוי השכינה לישראל.

16. לאידך גיסא: דורשים מכל אחד ואחד שלימוד התורה שלו יהי' דוקא בהבנה והשגה בשכלו הוא – ועד שכל כולו יהי' חדור בהבנת התורה.

17. וזהו שממשיך רש"י: ... "שתויי יין נכנסו למקדש", יין הוא בחינת בינה והשגה (לקוטי תורה סוכות עט, ד), ... ו"שתויי יין" היינו מלאים וחדורים בהבנה והשגה, ... עבודת האדם לקונו...צריכה להיות בהבנה והשגה.. והחטא הוא – ש"נכנסו למקדש" בצירוף זה; ... מקדש הוא ענין התפלה, שאז עומד האדם לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה... שצריך להיות בתכלית הביטול.. אבל עבודתו ויגיעתו בתורה צריך להיות באופן ד"שתויי יין" שכל מציאותו ממולאת וחדורה בשכל התורה...

18. .. זה שבזמן התפלה, מתבטל האדם ממציאותו לגמרי כנ"ל, הרי זה נותן כח ופועל שגם עבודתו אח"כ בלימוד התורה בשכלו הוא, תהי' בביטול הראוי עם שהיא גם בהבנה והשגה כדבעי.

19. אמנם נשאלת השאלה: איך ייתכן החיבור של שני הפכים בלימוד התורה: הרגש שכלו והבנתו של הלומד, וביטול מציאותו וכו'? התשובה ניתנת בהמשך פירש"י להלן: "משל לבן מלך שהי' לו **בן בית** וכו'" – מכיון שהמדובר בבני ישראל שהם "בן בית" של מלך מלכי המלכים הקב"ה, הרי הוא ית' נותן להם הכח לחבר ב' ההפכים, שיוכלו ללמוד בהבנה והשגה, וביחד עם זה להיות בביטול המתאים וכו'; ועד שע"ז יפעלו התחברות (דב' ההפכים)

של עולם ואלקות, ... ומקרב עי"ז קיום היעוד "ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר", בביאת משיח צדקנו.

Keywords:

Aharon, Bina, Birchas Kohanim, Bittul, Chatche Faigin, Chochma, Dira Betachtonim, Drunk, Elokus, Fire, Intellect, Ketores, Korbonois, Mishkan, Moshe, Moshiach, Nodov and Avihu, Previous Rebbe, Rabbi Eliezer, Rabbi Yishmoel, Rebbe, Rebbe Rashab, Rebetzen Kaplan, Shlichus, Wine.